

2. Društvima Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA i Novapet SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 283, 28. 8. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. lipnja 2018. – Ori Martin SA protiv Suda Europske unije

(Predmet C-463/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Pravno sredstvo za naknadu štete — Nedostatak u obrazloženju presude Suda o žalbi — Pogrešno tumačenje predmeta tužbenog zahtjeva za naknadu štete)

(2018/C 268/19)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Ori Martin SA (zastupnik: G. Belotti, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i Á. M. Almendros Manzano, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvo Ori Martin SA snosi vlastite troškove kao i troškove koje zahtijeva Sud Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 392, 20. 11. 2017.

Žalba koju je 20. prosinca 2017. podnio Kevin Karp protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 23. listopada 2017. u predmetu T-833/16: Karp protiv Parlamenta

(Predmet C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Kevin Karp (zastupnici: N. Lambers, *avocat*, R. Ben Ammar, *avocate*)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalba je rješenjem Suda (deveto vijeće) od 19. lipnja 2018. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2017. uputio Bezirksgericht Villach (Austrija) – Norbert Reitbauer i dr. protiv Enrica Casamassime

(Predmet C-722/17)

(2018/C 268/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bezirksgericht Villach

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektronunternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Tuženik: Enrico Casamassima

Prethodna pitanja

1. Pitanje 1.

Treba li članak 24. točku 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da je tužba radi podnošenja prigovora, koja je propisana člankom 232. austrijskog Exekutionsordnungs (Ovršni zakon) u slučaju neslaganja u pogledu diobe utrška dobivenog prodajom na sudskoj dražbi, obuhvaćena područjem primjene te odredbe,

čak i ako se tužba koju je jedan založni vjerovnik podnio protiv drugog založnog vjerovnika

- a) temelji na prigovoru da njegovo potraživanje po osnovi zajma koje je osigurano založnim pravom više ne postoji zbog dužnikova protupotraživanja po osnovi naknade štete te se
- b) osim toga temelji na prigovoru – sličnom tužbi radi pobijanja dužnikovih radnji – da zasnivanje založnog prava nije valjano zbog pogodovanja vjerovnikâ?

2. Pitanje 2. (u slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje)

Treba li članak 24. točku 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da je tužba radi prigovora, koja je propisana člankom 232. austrijskog Ovršnog zakona u slučaju neslaganja u pogledu diobe utrška dobivenog prodajom na sudskoj dražbi, obuhvaćena područjem primjene te odredbe,

čak i ako se tužba koju je jedan založni vjerovnik podnio protiv drugog založnog vjerovnika

- a) temelji na prigovoru da njegovo potraživanje po osnovi zajma koje je osigurano založnim pravom više ne postoji zbog dužnikova protupotraživanja po osnovi naknade štete te se
- b) osim toga temelji na prigovoru – sličnom tužbi radi pobijanja dužnikovih radnji – da zasnivanje založnog prava nije valjano zbog pogodovanja vjerovnikâ?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)